

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๐

หนี้สินของชาติ

หลวงตาก็ยุ่งมากไม่มีเวลานะทุกวันนี้ ยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวัน พบประชาชนไม่มีเวลาว่างเลยวันหนึ่ง ๆ ตั้งแต่สว่างมาจนย็นค่ำ ๆ แยกทั่วประเทศไทยนี้ไม่ใช่ธรรมดา ไม่มีเวลาวันหนึ่ง ๆ คิดจะคุยกับใครโดยเฉพาะ ๆ นี้ไม่มีแหละ พูดออกมาคำหนึ่งก็ต้องให้ได้ทั่วกันหมด ๆ จะพูดคำเดียวเฉพาะคนนั้นเฉพาะคนนี้ได้แล้วเดี๋ยวนี้ เป็นอย่างนั้นนะ จะพูดคำหนึ่งนี่ต้องออกทั่วไปหมดเลย

เราพูดจริง ๆ จะขายโกงขายความฉลาดขายเลวขายดีก็แล้วแต่เออะ ก็ภาวนาอยู่ธรรมดาทุกคืน ๆ เราภาวนาอยู่อย่างนั้น จากนั้นแม่เมตตาจิตทั่วไปหมด เมื่อคืนนี้จะว่าดีหรือว่าบ้าก็แล้วแต่เออะ มันขึ้น ขึ้นอะไร ห่วงโลกห่วงสงสารแล้วก็ย่นเข้ามา ๆ เข้ามาถึงจุดเมืองไทยเรา ที่นี้เกิดความสงสารขึ้นมา เกี่ยวกับเรื่องเมืองไทยเรานี้ติดหนี้ติดสินเมืองนอก ตรงนี้แหละตรงมันขึ้น ทำยังไงกัน ก็เมืองไทยเราคนทั้งประเทศเป็นไทยทั้งแท้ ๆ ด้วยกัน จะออกเงินคนละ ๕ บาทเพื่อใช้หนี้เขามาเป็นไทยเต็มที่ ๆ ให้เป็นอิสระนี้ไม่ได้เชียวหรือ มันออกคิดแล้วนะ ดีไม่ดีถ้าหากว่ามีโอกาสจะได้พบคุณชวนด้วยจะเป็นไร ชวน หลีกภัย นะ เพื่อกู้ชาตินี้

อย่างนี้ละความเมตตา มันหากชอกแซกซิกแซกไป เมื่อคืนนี้ไผ่ขึ้นมาจนได้เราก็ไม่เคยเป็น เมื่อคืนนี้ออกพุงมาตรงนี้ว่าจะแก้ตรงไหน แก้เราก็ต้องเอาเงินกับลูกศิษย์ลูกหาทั่วประเทศไทยนี้มาให้เราเองพูดง่าย ๆ ไม่ใช่ให้ใครละ มาให้เราเอง ก็มีเท่านั้นละจะทำยังไง เราคิดอยากให้ทางรัฐบาลพิจารณาเรื่องเหล่านี้ จะพิจารณากันยังไง ๆ

เราสละเพื่อเราเองจะเป็นอะไรไป ไม่มีอะไรเสียหายเราคิดหมดแล้ว มีแต่เป็นอิสระเต็มที่ เป็นศักดิ์ศรีแก่เมืองไทยเรา แสดงน้ำใจของเมืองไทยเราให้เห็นต่อประเทศชาติอื่น ๆ อีกด้วยเข้าไปนี่นะ เราคิดเห็นอย่างนั้น ไม่มีอะไรเสียหาย เพราะฉะนั้นวันนี้ถึงพูดออกมา ตามธรรมดาอะไรที่รู้แล้ว ๆ ควรไม่ควรนี่ก็เก็บไว้ ๆ อันใดควรมากน้อยออก ๆ อันไหนไม่ควรก็เก็บไว้ในลิ้นชัก ๆ อันนี้ไม่อยู่เสียแล้ว เตะลิ้นชักแตกกระจายเลย เรื่องนี้

เราจึงว่าถ้ามีโอกาสจะได้พบกับผู้ใหญ่ทางกรุงเทพอยู่ ปรีกษาหารีอกันเรื่องเหล่านี้ คนทั้งชาติเราเป็นไทยทั้งแท้ เราถ่อถอนเราเพื่อเราเองจะเป็นอะไรไป ไม่มีอะไรเสียหาย ดีไม่ดีประกาศน้ำใจให้โลกเขาเห็นอีกด้วยซ้ำ โลกเขาก็ติดหนี้เหมือนกันกับเรา แต่เขาไม่แสดงอาการอย่างนั้น เราแสดงอย่างนี้เสียหายตรงไหน มองดูแล้วไม่มี

อะไรเสียหาย จึงบอกว่าเอาละเราว่าอย่างนี้เลย ให้พบผู้ใหญ่เสียก่อน จะได้พูดผู้ใหญ่ ให้ได้พิจารณาเรื่องเหล่านี้ มันติดหนี้เขามากมาย

เมืองไทยเราจะจมเพราะความติดหนี้ติดสินพระรุงพระรัง หน่วยราชการต่าง ๆ ก็ เป็นหนี้เป็นสินกันพระรุงพระรัง เกี่ยวโยงกันไปหมด เหมือนตาข่ายครอบเมืองไทยเรา เรื่องหนี้เรื่องสินมันครอบโลกนั้นแหละ แต่เรามาพูดวงในเมืองไทยเราหนี้ มันเป็นตาข่าย อยู่ที่นี่หนี้สินพระรุงพระรังต่อประเทศแล้วยังไม่แล้ว ยังต่อพวกเพื่อนฝูง พวกวงราชการ งานเมืองทั่วประเทศไทย ระวังระยงอย่างนี้ มันเป็นตาข่ายไปหมด กองทุกซ์จึงเต็มไปหมดเลย ทีนี้เราจะกู้ตาข่ายใหญ่ ๆ ที่ครอบหัวเมืองไทยเรานั้นออก เราคิดว่าอย่างนั้น ถ้ายังมีเหลืออยู่ตัวหนึ่งสองตัวในเมืองไทยเราช่างหัวมัน ให้ใช้กันเอง เราใช้แต่ส่วนใหญ่ให้ส่วนย่อยให้ใช้กันเอง

นี่เป็นนิมิตเราเป็นจริง ๆ เมื่อคืนนี้ จึงได้ออกพูด ก็เราทำของเราทุกคืน เรา พูดจริง ๆ จิตใจแผ่ทั่วแดนโลกธาตุมาว่าอะไรแคบ ๆ เท่านั้น ค่อยวนเข้ามาแคบ เข้ามา ๆ เข้ามาถึงเมืองไทย เมื่อคืนนี้ออกมาติดตรงนี้เสียแล้ว ทุกคืนไม่ติด ไม่ ออกช่องนี้มันออกช่องอื่น แต่เมื่อคืนนี้ออกช่องเมืองไทย ช่องเมืองไทยติดหนี้เขา แล้วเมืองไทยเราคนไทยเป็นทุกซ์กันมากมายกายกอง ฆ่าตัวตายก็มี โห ทูเรศ วงราชการ เป็นสำคัญมากที่ค้าประกันชาติไทยไว้ งบประมาณนี้เป็นสำคัญ

เพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงจุดนี้แล้วให้พิจารณากัน ต่างคนก็ต่างเป็นไทยด้วยกัน ทำไมจะไม่มีน้ำใจ เราแน่ใจว่ามี หาได้คนละบาทก็เอา ขึ้นตั้งแต่บาทหนึ่งขึ้นไปถึงล้าน ถึงแสนถึงหมื่นถึงพันถึงร้อยถึงสิบช่างมัน ควรจะได้ยังไงเอา พริบเลยเราคิดว่าจะได้นะ เพราะไม่มีอะไรเสียหายนี้ ประกาศน้ำใจเมืองไทยเร่อีกด้วยซ้ำ ทั้ง ๆ ที่เขาก็ติดหนี้ เหมือนกันเมืองอื่นก็ดี แต่เขาไม่แสดงอาการอย่างนั้น เมืองไทยเราแสดงอาการอย่างนี้ ขึ้นมาเพื่อกู้ชาติไทยเราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ผ้าสุกรมเย็นทั่วหน้ากัน เสียหายตรง ไหน พิจารณาแล้วไม่มีอะไรเสียหาย มีแต่ทางได้อย่างเดียว บริจาคทางอื่นยังบริจาคได้ ต่างคนต่างเป็นชาติไทยด้วยกันบริจาคเพื่อตนเองจะเป็นอะไรไป

พากันจำเอานะลูกศิษย์ลูกหา วันนี้เพียงเผด็จเท่านั้น นี่พูดจริง ๆ ออกมา จากหัวใจจริง ๆ เป็นอย่างนั้นเมื่อคืนนี้ มาข้อตรงนี้ อ้าว ทำยังไงกัน เกี่ยวกับทาง ช่วยโลกเราก็ช่วยมาพอ ทางแม่เมตตาจิตก็แม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วเมื่อคืนนี้มา ข้อตรงนี้แก้ไม่ตก ถ้าไม่แก้กับลูกศิษย์ลูกหาทั่วเมืองไทยเราแก้ไม่ตก ถ้าแก้ อย่างนี้แล้วตกแน่ ๆ หนี้สินในเมืองไทยเราตกพริบเลย ทำยังไงมันแน่นหัวอกเมื่อ คืนนี้ อ้าว เอาแล้วที่นี้ มาติดตรงนี้ปึงเลยเทียว ติดไม้ใช้ติดน้อย ๆ ติดปึงเลยเทียว ถ้าวอกก็ออกแบบปึงเลยเหมือนกันออกได้

ให้เราได้พบผู้ใหญ่เสียก่อน กระซิบบอกผู้ใหญ่ปรึกษาหารือกันเรื่องราวอะไร ๆ เพื่อเอาไปพิจารณา ที่จะแตกแขนงออกไปยังใง ๆ เกี่ยวกับประชาชนทั่วประเทศไทยเราก็เป็นเรื่องของรัฐบาล เราจะเข้าไปจุดเดียวเสียก่อน จุดนี้แตกไปจุดนั้นแล้วแตกกันไปเรื่อย ไม่งั้นไม่ได้ เพียงเท่านี้ทำไมจะไม่ได้ เราแน่ใจว่าได้

คำว่าติดหนี้ ทุกคนก็ติดหนี้ด้วยกันหมดไม่ใช่ติดหนี้แต่รัฐบาล รัฐบาลเป็นหลักของชาตินี้ละ เป็นต้นเป็นลำของชาติ เกี่ยวโยงกันไปหมดเลย ก็เรียกว่าติดด้วยกันหมด แม้แต่หลวงตาบัวก็ต้องติดกับเขาเพราะหลวงตาบัวก็เป็นคนไทย ก็ต้องติดกับเขา เพราะฉะนั้นหลวงตาบัวจึงต้องดิ้นรน ให้พากันพิจารณาไว้ละทุกคน ไม่นานคงได้พบผู้ใหญ่ละ ปรึกษาหารือกันเรื่องนี้ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องชาติไทยเราเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องศักดิ์ศรีมากด้วย ศักดิ์ศรีเต็มเมืองไทยเรา

เราจะยอมปล่อยอย่างนี้ไม่ได้ทั้ง ๆ ที่เราพอดิฉันกันได้อยู่ เราหาเราเองไม่ได้ไปไหน ติดหนี้เขาเราก็ใช้หนี้เขา มันเป็นเรื่องของเราจะเป็นไรไป ติดเขาเท่าไรก็ให้เขาเท่านั้น เขาก็เป็นตัวของเราเต็มตัว ๆ ไม่มีอะไรเสียหายพิจารณาแล้ว นอกจากจะประกาศศักดิ์ศรีตงามของเมืองไทยเราให้เด่นแก่ประเทศอื่นอีกด้วยซ้ำไป ดีไม่ดีเขาอาจเอาเราเป็นตัวอย่าง เอาตัวอย่างเมืองไทยเรา

แต่พูดอย่างนี้ก็ขอขบขันขบขำไว้ด้วย อย่าด่วนว่าหลวงตาบัวเป็นบ้า นี่ออกจากความเมตตาจริง ๆ มันออกครอบโลกธาตุแล้วก็ย้อนเข้ามา ๆ สุดท้ายเมื่อคืนมาติดเมืองไทยติดตรงนี้แกไม่ออก ต้องออกแกกับคนไทยเรา ลูกศิษย์ลูกหาในเมืองไทยเราทั่วโลกทั่วเมืองไทยเรา ออกแล้ววันนี้ แต่ขอขบขันขบขำไว้อย่าด่วนว่าหลวงตาบัวเป็นบ้า ฟังว่าติดไม่ใช่ติดเล่น ๆ ติดจนบ้านเมืองเราจะจมได้จริง ๆ ถ้าไม่ช่วยกันไม่ได้ ต้องได้ช่วยกันฟื้น

เมืองไทยเราเองถ้าจะพูดถึงเรื่องเมืองไทยเราเองเป็นผู้ทำให้ล่มจม ว่าอย่างนี้ก็ไม่ผิดนี่ละ ไปติดหนี้เขาก็เมืองไทยเราเองเป็นคนไปติด เรียกว่าทำให้ล่มจม ฟื้นกลับคืนมาก็เป็นเมืองไทยคนไทยเราเองจะเป็นอะไรไป วิตกมากอยู่เพราะเป็นเรื่องใหญ่ ทั้งประเทศนี่ละ นี้คุณชวนกำลังออกเมืองนอกไปต่อเรื่องหนี้เรื่องสินกับเขาอยู่เวลานี้ ก็ออกเพื่อชาตินั้นเองจะออกเพื่ออะไร ชาติไทยเรา เป็นตัวแทนออก เดียวนี้ยังไม่กลับมา ก็อย่างนี้แล้วมันเรื่องน้อยเมื่อไร มันน่าคิด

เราต้องคิดช่วยกันซิ เราเป็นคนไทยด้วยกันทุกคน ๆ หนักก็หนักด้วยกัน เบาก็เบาด้วยกัน ถ้าถูกตำหนิก็ถูกตำหนิด้วยกัน ชมก็ชมด้วยกันทั่วเมืองไทยนั่นแหละ แต่ไม่มีอะไรที่เป็นข้อตำหนิ เราคิดเรียบร้อยแล้วไม่มี มีแต่ความศักดิ์ศรีตงามของเมืองไทยเรา แน่นหนาผาคั่งไปอีก ศักดิ์ศรีตงามไปอีกเพิ่มอีก ไม่มีอะไรเสียหาย

วันนี้ก็จะเอาของไปส่งโรงพยาบาลอีก ไปทุกวันละ เมื่อวานนี้ไปไกล รถก็รุดดี ด้วยแข็งแรง ใส่แน่นปึ๊งเอาเต็มรถจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา ถ้าธรรมดาาก็ไปเร็วไม่ได้ แต่นี้ไปเร็วได้เพราะรถดีจริงใหม่ บั้งนี้ตั้ง ๔ ชั่วโมงถึงตอนตาล ทางดีตลอด ถ้าทางไม่ดีไปไม่ได้แหละ นี่ทางดีตลอด บั้งเลยเที่ยว ทางเรียบตั้งแต่อุดรเรานี้กระทั่งถึงโน้นเลย เลยจากมุกดาหารไปอำเภอดอนตาลเขากำลังขยายทาง อันนี้ไม่ค่อยดีเท่าไร ๓๖ กิโลเมตรนี้ไม่ค่อยดี นอกนั้นเรียบมาหมด วิ่งสักเท่าไรก็ได้ รถเรานี้วิ่งได้ ๑๒๐ สบาย ๆ

พอเอาของส่งลงบั้งก็ถามหนี้เขา นั่นเป็นเหตุอันหนึ่งนะจะมากระเทือนเรา เตี้ยนี้กำลังถามหนี้โรงพยาบาลต่าง ๆ กำลังใช้หนี้ให้เขา เพราะทุกปีไม่เคยมี มาขอแต่เครื่องมือแพทย์ ปีนี้มาขอใช้หนี้ คือขอเงินเราไปใช้หนี้ ทางรัฐบาลสั่งมาให้ซื้อพวกเวชภัณฑ์อะไร ๆ ต่ออะไรในวงเงินเท่านั้น ๆ เสร็จแล้วรัฐบาลไม่มีเงินมาให้ บอกมาทางนี้ซื้อแล้วก็ต้องติดหนี้เขาพะรุงพะรัง โรงไหนก็วิ่งมา ๆ เมื่อวานนี้ก็ถามเขา ติดจริง ๆ ๘ แสน นี่ก็จะใช้ให้บอกเขาแล้ว เอารายการมาพร้อมเมื่อวานนี้ ไม่นานจะส่งมาให้ ได้รายการแล้วก็ไม่นาน ถ้ายังไม่ได้รายการให้เขาเขียนรายการส่งมา ดูรายการเรียบร้อยแล้วก็ส่งเงินไปตามนั้น ๆ มากนะ

ที่นี้เลยระเทือนทั่วประเทศไทย มันขึ้นแค่นี้ก่อน ต่อจากนั้นก็เลยทั่วประเทศไทย แต่อันนี้ไม่ได้คิดแหละ คิดธรรมดา ๆ ไม่ได้เอาตัวนี้เป็นตัวเหตุ คิดธรรมดา พิจารณาธรรมดา ๆ วงกว้างแล้วแคบเข้ามา ๆ มาถึงเมืองไทย มาโดนตรงนี้ก็เลย โธ แล้วกันทำยังไง ไม่มีทางออก มาโดนตรงนี้แล้วแน่นหัวอกเลยเที่ยว หนักมาก จึงต้องได้มาระบายวันนี้ จะพิจารณายังไง นำพิจารณาอยู่นะ รัฐบาลเรานำพิจารณา

ขอบกวนประชาชนจะเป็นอะไรไป ผู้เสียก็เสียไป ผู้ทำลายก็ทำลายไป ผู้ดียังมีอยู่มากมาย ก็ผู้ดีนั้นจะครองชาติบ้านเมืองไว้ได้ ผู้ชั่วก็มีแต่ทำลายเท่านั้นอย่าเอามาเป็นเรื่องเป็นราว ให้มันหายไปเสียผู้ทำ ผู้ดีรักษาบ้านเมืองเอาไว้

ไปทุกวันละไปโรงพยาบาล ระยะนี้ที่เขามาหาเราก็มืด ที่ไม่มาหาก็ถามบ้าง เช่นอย่างตอนตาลเขาไม่มาหา เพราะช่วยเขาหลายล้านแล้ว เขาก็เกรงใจ เราก็เลยถาม รายการเขาก็มีไว้แล้วเพราะฉะนั้นถึงได้มาพร้อมเลย รายการติดหนี้เขาเราก็เลยเอามาพร้อมเลย เป็นหนี้ ๘ แสนพอดี เราจะให้เราบอกเงิน ได้รายการมาแล้วไม่นาน สักเดียวเช็คก็ไป อันไหนที่ติดต่อเอาไว้รายการยังไม่มาก็ให้เขาไปเขียนรายการ เสร็จแล้วส่งรายการมา เราก็จ่ายเงินไปตามรายการมาน้อย

และมีข้อแม้กันว่า ถ้าหากมากจริง ๆ เราสู้ไม่ไหวก็จะให้เป็นงวด ๆ ไป คือมันมากจริง ๆ ให้ทีเดียวตุมมันไม่ไหว เราก็จ่ายให้เป็นงวดไป งวดนี้เท่านั้น งวดนั้นเท่านั้น แล้วก็ผ่านไปได้ บอกเขาไว้อย่างนั้น เพราะบางรายเป็นล้าน ๆ มี เจ็ดแสนแปดแสน

อย่างนี้ก็พอบีกพอบิน ถ้าเป็นล้าน ๆ ขึ้นไปเราก็มีแต่หัวล้านไม่มีเงินล้าน ได้มาเหล่านี้เราก็ช่วยไปตามเรื่องของเราแหละ อย่างที่เราเคยทำ เราก็ช่วยไปตามนี้เสียก็ไม่พอติดหนี้เขาทั้งประเทศนี้จะพอยังไง เพราะฉะนั้นถึงเอาจากประเทศที่นี้ เอาหมดจากประเทศนี้ ได้คนละบาทสองบาทเอามา ไม่นานละจะไปติดต่อกับผู้ใหญ่

โห น่าสงสารชวน หลีกภัย วิ่งไปเมืองนอกไปต่อรองเขาไว้ ติดหนี้เขามาก นี่ละวิตกวิจารณ์ แต่เวลามาออกเมื่อคืนนี้ไม่ได้บอกจากการเป็นอารมณ์นะ ไม่ได้เอาอันนี้มาเป็นอารมณ์ พิจารณาตามธรรมดา ๆ วนเข้ามา ๆ แคมเข้ามา ๆ ถึงเมืองไทย คราวนี้อันนี้ออกบึ่งเสียแล้ว มาถึงเมืองไทยแต่ก่อนก็ธรรมดา เมื่อคืนนี้ไม่ธรรมดาเสียแล้วใส่บึ่งเลย แก้มไม่ตก

การติดหนี้เป็นทุกข์นะ ทุกข์ที่สุดเลย ในธรรมท่านก็บอก ความติดหนี้เป็นทุกข์ที่สุดในโลก ความไม่มีหนี้มีสินเป็นสุขมากในโลก ท่านก็บอกไว้มีในธรรมในบาลี อธิทานุ ทุกข์ โลก ความติดหนี้เป็นทุกข์มากในโลก ความไม่มีหนี้มีสินเป็นสุขมากในโลก ท่านแสดงไว้

เราช่วยหลายด้านหลายทางไม่ใช่ด้านเดียว เวลานี้ตึกก็กำลังขึ้น เขาวิ่งมาทางตึกทางงบประมาณไม่ได้ คนไข้อัดแน่นเข้าทุกวัน ๆ เขาก็วิ่งมาหาเรา เราก็ต้องไปดูสถานที่ที่จะปลูกสร้าง จะปลูกที่เช่นไร เขาบอกปลูกที่เช่นนั้น ๆ เราไม่แน่ใจเราไปดูเอง ดูที่เห็นเป็นที่แน่ใจแล้ว กว้างขวางพอสมควร เอาละตกลงให้ ถ้าว่าให้ ๆ เราไม่เหมือนใคร ถ้างงคำไหนได้ออกแล้วคำนั้นต้องขาดไปเลย พุดทะเลาะแหละไม่เป็น ใครมาทะเลาะแหละกับเราไม่ได้ เราจริงจังมาแต่ไหนแต่ไร

เราบวชเป็นพระนี่ถึงได้คิดย้อนหลังตั้งแต่เป็นฆราวาส แต่ก่อนเป็นฆราวาสไม่รู้ อรรถรัฐธรรมนูญว่าเป็นยังไงต่อยังไง ทีนี้เวลามาบวชเป็นพระ อ่านธรรมะไป ๆ เรียนธรรมะไป ๆ มาเกี่ยวข้องกับเราอะไรบ้าง ๆ นี่ทำให้ย้อนหลังตั้งแต่เป็นฆราวาส อ้อ เป็นฆราวาสเราก็มีธรรมอยู่ในใจลึก ๆ นี่นา คือมีความสัตย์ความจริง ว่าอะไรเป็นอย่างนั้นไม่ทะเลาะแหละ ว่าไปไป ว่ามาว่ามา ว่าอยู่อยู่ ว่าให้ให้ อันนี้มีมาดั้งเดิมแล้วตั้งแต่เป็นฆราวาส ทีนี้เวลามาเป็นพระเข้าในหลักธรรมด้วยแล้วยิ่งแม่นยำเสีย

นี่เริ่มให้เขาสร้างตึกแล้ว เมื่อวานนี้เขามาหาเพื่อจะก่อสร้าง ราชหนึ่งไปเอาแปลนกรุงเทพ คือเราตกลงให้เขาก็รีบด่วน บอกเขารีบนะ ถ้าว่าให้ให้ จะมาดองไว้ไม่ได้นะ ตกลงว่าให้ก็แสดงว่าเงินมีให้ มาทะเลาะแหละไม่ได้นะ เราเคยไปดูโรงพยาบาลวังสามหมอ พอดีรองปลัดกระทรวงมา อันนี้ไม่ได้เป็นรองนั้นรองนี้ไม่ได้เป็นหัวหน้ากระทรวง รัฐมนตรีอะไรเลย เขามาขอตึกคลอด เราก็ไปดูที่ ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว พอตกลงเอาละที่นี้

สุดท้ายเราต้องเป็นฝ่ายติดตาม เขาจะเป็นผู้ติดตามเราไม่ละ เป็นเราเป็นผู้ติดตามเอง เรื่องเป็นยังไง ๆ เขาก็เล่าเรื่องให้ฟัง ที่แรกเขาก็ไม่ตั้งใจมากนัก นานเข้า ๆ จนกระทั่งสองปี ร้อนเข้า ๆ เราจะเลิกที่นี้ละ จวนจะเลิกแล้ว เลิกจะผิตอะไรไปว่าจะทำไม่ทำ เหตุผลไม่พอ เหลาะแหละว่างั้นเลย

รองรัฐมนตรีสาธารณสุขมา ใส่เปรียงเลยเทียว โรงพยาบาลวังสามหมอนนี่ตั้งแต่ปี พ.ศ.เท่านั้น ๆ ติดต่อมา ที่แรกมาขอ เรานุญาตให้แล้ว ไปดูที่ ตกลงกันให้วันนั้นวันนี้ เรื่องนั้นเรื่องนี้ แล้วเรื่องเข้ากระทรวง กระทรวงเป็นกระทรวงอะไรไม่ได้เหมือนกระทรวงโลกเขาเธอ ดึกหลังเท่ากำป็นี่สองสามปีแล้วยังไม่สำเร็จมันเป็นยังไง กระทบคนเดียวมันเลย เป็นอย่างนี้ซีผู้ใหญ่ทำอะไรเหลาะ ๆ แหละ ๆ ว่าอย่างนี้แล้วเราไม่เป็นหน้าเป็นหลังอะไรเลย เขายอมรับ ไปนี้จะจัดการให้เร็วที่สุด ไปเดือนเดียวตกมาแล้ว เห็นไหมละมันชอบอย่างนั้นนี่นะ ถูกกระทบเอาจริง ๆ เราไม่ไว้หน้าใครเลยนะ เพราะธรรมนี้เหนือหมดโลกธาตุนี้ จะเห็นแก่คนนั้นคนนี้ก็เห็นแก่บุคคล ไม่ใช่เห็นแก่ธรรม ธรรมใหญ่กว่าต้องเห็นแก่ธรรมซี ขนบเอาเสีย ไปเดือนเดียวเท่านั้นเรียกมาหมดเลย ดึกก็ขึ้นเลย ก็รอสองปีสามปีแล้วนี่ ถ้าขัดข้องอะไรน่าต้องดิเรายอมให้ต้องดิอันนี้มาขอเรามิหน้าข้าเราเป็นฝ่ายติดตามมีอย่างเธอ ก็เอาเสียบ้างซี ผู้จะให้เป็นฝ่ายติดตาม

นี่ก็ไปดูแล้ว ตกลงให้เขาแล้ว ถ้าตกลงแล้วให้ทำนะบอกอย่างนี้ อย่าเหลาะแหละหนา เราเข็ดนะเรื่องเหลาะแหละ นี่เขาไปกรุงเทพแล้วไปเอาแปลน พอดตกลงกันแล้วสองสามวันเขาก็ไปกรุงเทพ พอแปลนมานี้เริ่มลงมือเลย

คนเรามันต้องจริงต้องจังถึงเป็นหลักของบ้านเมือง มีหลักมีเกณฑ์ นี่อะไรเหลาะ ๆ แหละ ๆ ไม่ได้หน้าได้หลัง โอ๊ย เปื้อ

ลูกศิษย์ลูกหาเอามาให้ทุกวันเต็มถุงนี่ ออก ๆ หมดทั้งถุงเลย ออกตลอด ๆ ทุกวันอย่างนั้น ไม่ได้คำนึงว่าหมดว่ายังมีน้อยมีมากนะ จะคำนึงตั้งแต่ส่วนใหญ่ เช่นการส่งเครื่องมือแพทย์ใหญ่ ๆ หรือสร้างตึกนี่ คำนึงดูบัญชีเงินมีมากมีน้อยเท่าไร ต้องดูบัญชีเสียก่อน เสร็จเรียบร้อยแล้ว เอา ๆ ได้ ดูบัญชีเงินแล้วพุดง่าย ๆ ว่างั้นเลย เอาได้ ที่นี้เงินจำนวนนี้ใครจะไปแตะไม่ได้นะ ถ้าลงได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วเจียดไว้แล้วเงินถึงมีไม่มียังงั้นไปแตะไม่ได้ เขามาเมื่อไรให้ทันทีเลย ถ้าตกลงแล้วเป็นอย่างนั้นนะไม่ได้เหมือนใคร เพราะฉะนั้นถึงดูคนได้ซี ดึกเท่ากำป็นี่สองสามปีไม่ขึ้นก็กระทบใหญ่ละซี

สร้างบุญสร้างกุศลละชุ่มเย็น สร้างบาปสร้างมาด้วยกันนั้นแหละ มีแต่ร้อนเป็นไฟหมด เป็นพื้นเป็นไฟทั่วโลกดินแดน ไม่มีใครเย็นในโลกอันนี้ อย่าเป็นบ้ากันนะ อย่า

ตื่นลมตื่นแล้งกันว่าคนนั้นจะดี คนนั้นจะมั่งมี คนนั้นจะเป็นสุข อย่า ดูหัวใจคนนั้นไฟ
 ลุกแสดงโพล่ง ๆ แต่ละหัวใจ ๆ ถ้าหากมันเป็นเปลวนี้เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ
 เมืองอื่นเราไม่ต้องว่าละ เมืองพุทธเมืองไฟ นุ่น เปลวมันขึ้นจรดเมฆ ไม่ว่าบ้านไหนหลัง
 ไทคนคนไหน คนใหญ่คนโต คนเล็กคนน้อย คนว่ามั่งมีอะไรที่รำลือกัน ดูเข้าไปซี
 แสดงเปลวอยู่นุ่น ดูอย่างนั้นซิ พระพุทธเจ้าท่านดูอย่างนั้น ท่านสอนโลกท่านถึงสอนไม่
 ผิด ท่านดูแล้วท่านถึงสอน มีแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้กันอยู่ทั่วดินแดน ไม่ว่าบ้านใหญ่
 เมืองเล็กเหมือนกันไปหมด

มาดูตั้งแต่ นอก ๆ ประดับร้าน แต่งประดับร้าน ช่างในมีแต่ชี้หมาเต็ม เราไม่
 ออยากว่าชี้คนมันจะเหม็นเกินไป ว่าชี้หมาพอดี มีแต่ชี้หมาเต็มในร้าน หน้าร้านเอาม่าน
 กั้นเอาไว้ประดับร้าน มองเห็นกันเหมือนจะมีความสุขความเจริญ ยิ่งเขายกยอว่าคนนั้น
 เป็นคนมั่งคั่งมีมีฐานะดี เป็นบ้ำสด ๆ ร้อน ๆ โห บ้ำเป็นอย่างนี้เอง เราอยากเห็นบ้ำ
 สด ๆ ร้อน ๆ ไปยกยอมนุษย์ ยกยอเด็กก็ตาม แต่เด็กจะเป็นบ้ำประสาเด็กนั่นแหละ
 แม้แต่ลิงยังเป็นบ้ำ อยู่ธรรมดา มันก็เป็นลิง พอใส่กางเกงใส่เสื้อใส่หมวกแก้ปีให้คึกคัก
 โถ มึงเป็นบ้ำเหมือนกับคนหรือ เห็นต่อหน้าต่อตานะ เขาแต่งมันให้เล่นละคร โรงละคร
 สัตว์นั่นแหละ พอแต่งเนื้อแต่งตัวให้เป็นบ้ำขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ โถ ลิงก็เป็นบ้ำเหมือนกัน
 นี้ละ จะไม่เป็นยังไงแต่คนยังเป็นบ้ำ

เอาละให้พร